

ПРОБЛЕМИ ПРОВЕДЕННЯ МАСОВИХ ВІДКРИТИХ ДИСТАНЦІЙНИХ КУРСІВ У СНД

В. М. Кухаренко

м. Харків, Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут»

kukharencov@gmail.com

Термін «Масовий відкритий дистанційний курс» (МВДК) увів Джордж Сіменс в 2008 році [1]. Процес навчання в МВДК – це процес створення мережі, вузлами якої є зовнішні сутності (люди, організації, бібліотеки, сайти, книги, журнали, бази даних, або будь-яке інше джерело інформації). Акт навчання полягає у створенні зовнішньої мережі вузлів.

За останні роки проведено кілька десятків відкритих дистанційних курсів, які отримали назву сМООС (Massive open on-line courses) та базуються на новому підході, який отримав назву «коннективізм».

Стенфордський університет у 2011 році провів декілька відкритих дистанційних курсів, серед яких «Штучний інтелект» (підписалось понад 160000 слухачів зі всього світу), виконували завдання понад 25000 слухачів, отримали сертифікат про закінчення курсу 6513 слухачів (див. <http://habrahabr.ru/blogs/elearning/134700/>).

Дистанційні курси Стенфордського університету та МТІ базуються на біхевіористському підході та отримали назву xМООС. Загальна фінансова підтримка складає понад 80 млн. доларів.

сМООС (Connectivist MOOC) ґрунтується на активній участі сотень і тисяч студентів, які самі організовують участь відповідно до особистих цілей навчання, попередніми знаннями і навичками, а також спільними інтересами.

Велика частина діяльності студентів в сМООС відбувається за межами LMS [1], в інших вузлах мережі, наприклад, в особистих блогах, особистих портфоліо, веб-сайтах, Твіттері, YouTube, віртуальних світах і т.д. Для зручності студенти об'єднують інформацію за допомогою RSS-каналів, агрегаторів.

Проблемна лабораторія дистанційного навчання (ПЛДН) Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» провела три відкритих дистанційних курсів (сМООС). Перший курс був присвячений розробці стратегії розвитку дистанційного навчання в організації [2]. Основна мета цього курсу – навчитися проектувати навчальний процес у відкритому дистанційному курсі. Несформованість персонального навчального середовища у слухачів викликали проблеми під час навчального процесу. Крім того, на погляд автора, тема курсу була

складною для аудиторії слухачів.

Тому для другого відкритого дистанційного курсу була обрана тема «Соціальні сервіси у дистанційному навчанні» [3]. У курсі брали участь переважно викладачі вищих навчальних закладів. За статистикою, курс щоденно відвідувало понад 50 осіб, але анкетування пройшло – вхідне 30 осіб, вихідне – тільки 10 осіб. Слухачі курсу працювали 5-8 годин на тиждень, але, на жаль, блоги та твіттер використовували мало.

Основна мета курсу «Дистанційне навчання від А до Я» - проаналізувати рівень розвитку дистанційного навчання (ДН) в Україні на базі вебінарів, які були проведені в травні-жовтні 2011 року (<http://community.khadi.kharkov.ua/elearning2011/index.php/vebinarykonf>), розглянути тенденції розвитку дистанційного навчання за кордоном і сформувані вимоги до сучасної системи дистанційного навчання.

Всього в курсі зареєструвалося 31 особа. За час роботи курсу 12 чол. написали 68 блогів, в курсі створено 85 повідомлень.

У 2012-2013 навчальному році ПЛДН почав перший у світі комбінований масовий відкритий дистанційний курс «Проектування e-learning», який складається з двох курсів – для новачків (xMOOC - конструктивістський підхід) та керівників центрів дистанційного навчання організації (cMOOC – коннективістський підхід).

Досвідчені спеціалісти (керівники) дистанційного навчання (ДН) навчаються у курсі, побудованому на принципах коннективізму з метою організації навчання розробників дистанційних курсів своєї організації.

Другий курс побудований на принципах конструктивізму, у якому новачки навчаються створювати свій дистанційний курс.

Успішність масового відкритого дистанційного курсу залежить від взаємодії учасників першого (xMOOC) та другого (cMOOC) дистанційних курсів, якої, на жаль, не відбулося.

Список використаних джерел

1. Masters K. A Brief Guide To Understanding MOOCs [Електронний ресурс] / Ken Masters // The Internet Journal of Medical Education. – 2011. – Volume 1, Number 2. - Режим доступу : <http://bit.ly/hZGiVG>

2. Кухаренко В. Н. Инновации в e-Learning: массовый открытый дистанционный курс / Кухаренко В. Н. // Высшее образование в России. – 2011. – № 10. – С. 93-98.

3. Кухаренко В. Н. Навчальний процес у масовому відкритому дистанційному курсі / Кухаренко В. Н. // Теорія і практика управління соціальними системами. – 2012. – № 1. – С. 40-50.